

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΘΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ
SIVE
G N O M I C I
POETAE GRAECI

**AD OPTIMORUM EXEMPLARIUM
FIDEM EMENDAVIT**

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK.

**EDITIO NOVA CORRECTA NOTISQUE
ET INDICIBUS AUCTA.**

L I P S I A E,

SUMTIEUS GERR. FLEISCHERT JUN.

1 8 1 7.

LECTORI

S. D.

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK

REGIAE INSCRIPTIONUM

ET HUMANIORUM LITERARUM ACADEMIAE

SOCIUS.

Quum a me Sophoclem iamdudum exspectes, miraberis, Lector amice, nec forte moderate feres, libellum tibi obtrudi, qui nihil habet cum illo commune. Sic iam questi sunt ex amicis etiam meis nonnulli, quum necopinantibus illis, longeque alias res meditari me putantibus, prodierunt cura mea aliquantulum expoliti Argonautorum Poëta, et facetissimus veteris comediae scriptor. Bono animo es: explebitur cum Deo exspectatio desiderii tui. Praelum tandem subiit Princeps Tragorum: excusa iam sunt Scholia omnia, quorum de edendi ratione non ita pridem

a *

sententiae suae participes fecit literatos omnes in Eruditorum Diario Vir morum probitate, integritate vitae, doctrinae elegantia apud bonos omnes maxime commendatus, et supra impurissimorum scurrarum calumnias et convicia immensum quantum evectus. Perductae sunt item ad finem quatuor Tragoediae; quinta operas exercet. Inceptum opus, quantum per me licebit, non intermittetur; nec tamen ita properabitur, ut festinationis olim poenitendum mihi sit, neu, si quid mihi interea diversum arriserit, animo ut non geram morem. Datam fidem praestitum me spero; sed videto: in diem certam non promisi; nec a Sophoclis studiosis pignora pelliciendo, argento quemquam circumduxi, quod faciunt hodie nebulones quidam perditissimi, ita ut integrum mihi semper futurum sit, uti legitima exceptione.

Iam vero, quaenam fuerit in edendo hoc libello ratio consilii mei, paucis docendus es. Poëtarum, quos Gnomicos vocant, editionem accuratam et venustam nullam videram. Veteris sapientiae, Graecaeque elegantiae studiosis gratum me facturum quid putavi, si eis enchiridian

hoc nitidius politiusque ornatum traderem.
Theognidem, qui agmen hic dicit, pri-
mus in lucem edidit Aldus Manutius,
cuius liber instar est veteris apographi,
quo ipse usus est. Codicis illius vitium,
ut in principem editionem, sic ex ea in
ceteras omnes permanavit, quod quale sit,
cuivis hanc novam cum aliis conferenti
statim in oculos incurret. Nempe Theo-
gnidis poësis quae superest, non est con-
tinuum opus, sed ex fragmentis constat e
variis illius hominis elegiis aut poëmatibus
excerptis.*) Illam ad quatuor codices Bi-
bliothecae Regiae contuli, quorum in tri-
bus sententiae fere ad eundem modum di-
stinctae sunt, quo in hoc libello. Singulae
vel in capite habent literam maiusculam
miniatam, vel litera illa carent, vacuo re-
licto spatio, ubi peritioris calligraphi manu

[*) Valckenarius ad Euripid. Phoeniss. p. 164, b. Theo-
gnidis reliquias dicit male consarcinatas. Idem ad
Xenophont. Memorab. p. 239. sq. Ern.: „Videntur,
quae nobis supersunt, Theognidea ex variis Elegiis
confusa.“ Quid quod pro Anthologia e variorum
poëmatibus decerpta habuit Heynus ad Homer. Il.
T. VII. p. 720. „Quae habemus [Theognidea],
inquit, sarrago sunt ex pluribus ac diversis poëtis;
quae tamen ad Cyrnum scripta sunt, pro antiquo-
ribus haberi possunt.“]

pingenda erat. Praeterea qui primus farraginem illam coagmentavit, Theognideis versus plurimos immiscuit aliorum auctorum, Tyrtaei, Mimnermi, et maxime Solonis. Poterant quidem illi inter Theognideos relinquи, si Theognis seorsim et sine ullo comitatu excuderetur; sed quum adiunctos habeat illos ipsos scriptores, quorum possessionem invaserat, interdicto adversus eum agi, tum aequitatis, tum concinnitatis ratio postulabat; qua de re in notis dixi.

Insunt huic editioni omnia, quae continet pars altera editionis Poëtarum minorum Graecorum Radulphi Wintertoni, Cantabrigiae excusae anno MDCLXXVII. praeter Orphei, vel nescio cuius id nomen mentiti, fragmenta tria, quae in Orphicorum editione Gesneriana legi satius visum est, ideoque removenda duxi. Sed horum in locum Cleanthis pulcherrimum Hymnum suffeci; insuperque Hesiodi Poëma ηθικὸν, si quod aliud, huic collectioni addidi, Pseudo-Phocylidis carmen ex iisdem Regiis codicibus emendavi, qui Theognidem continent, quorum unus Hesiodum

etiam habet. Alia quaecunque omnia Stobaei Florilegium servavit, ad scriptum codicem Bibliothecae Regiae collata, longe emendatius quam antea in hoc libello exhibentur. Solonis inter veteres Sapientes praestantissimi non pauca solum fragmenta, sed quaecunque ad nostram aetatem pervenerunt et conquiri potuerunt, *) secundis curis limatiiora in hanc collectionem intuli. In Comicorum vero sententiis fragmenta aliquot, quorum partem tantum Winternoni editio exhibet, integra dedi, ex aucto-ribus qui ea servarunt.

Latinam versionem plerisque horum carminum adiungi solitam, ut tironibus damnosam, doctoribus inutilem, consulto omisi. Ne tamen hic libellus omni utilitatis aut voluptatis fructu careret, quem capere possent qui literis graecis haud fuerunt imbuti, sententias et fragmenta ab Hugone Grotio, aliisque summis viris eleganti carmine latino reddita singulis graecis subieci. Notas addidi breves, criticas fere et graecae lectionis constitutionem spectan-

[*) De Solonis reliquiis nonnulla habet Valckenarius ad Herodot. p. 434.]

tes.* Anthologiam sententiarum parallelarum e graecis latinisque Poëtis facere perfacile fuisset; sed inutili mole librum onerare nolui. Stobaeum adeant et florilegia latinorum Poëtarum, qui, quot diversis modis res eadem possit enuntiari, perpendere amant. Pauca sunt haec, quibus te volebam, Lector amice; nec te diutius demorabor. Fruere hac nostra opella, quae si tibi tuisque ita, ut fore confido, erit accepta et utilis, otium mihi tranquillum et diuturnum precare, quod nulli alii rei libentius impendam, quam ut bonarum literarum studiis commodem.

Dabam Argentorati 13. Martii 1784.

[*) Hae notae in Argentoratensi editione, ut in omnibus Brunckianis, textum poëtarum sequentes posteriorem libri partem conficiunt: cuius ordinis rationem reddit ipse Brunckius in praefatione ad Comicum paulo post initium. Nos commodioris usus gratia singulis versibus, quo quaeque pertinebat, substravimus: id quod lectores meminisse oportet, sicubi in textu editum viderint, quod in notis, scriptis, ut videtur, post textum iam typis expressum, certe aliquanto post excusis Argentorati, retractatur.]

G N O M I C I
P O E T A E G R A E C I

A

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΚΑΛΛΙΝΟΥ ΕΦΕΣΙΟΥ.

---

*Mέχρις τεῦ κατάκεισθε; οὐτ' ἄλκιμον ἔξετε θυμὸν,
ώ νέοι; οὐδὲ αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτίονας,
ῶδε λίην μεθιέντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἥσθαι· ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.*

* * * * *

5   *καὶ τις ἀποθνήσκων ὑστατὸν ἀνοντισάτω.
τεμῆν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὸν, μάχεσθαι
γῆς πέρι, καὶ παιδῶν, κουριδίης τὸ ἀλόχου,
δυσμενέσιν· Θάνατος δὲ τότε ἔσσεται, ὅππότε κεν δὴ
Μοῖραι ἐπικλώσωστε· ἀλλά τις ἵθυς ἵτω
10   *ἔγγος ἀνασχόμενος, καὶ μπτὸν ἀσπίδος ἄλκιμον ἥτορ
ἔλσας, τὸ πρῶτον μιγνυμένου πολέμου.**

Fragmentum e CALLINI Elegia servavit Stobaeus
Tit. LI. De Callino, Elegiacorum poëtarum antiquissimo,
quaedam lectu digna sunt in Actis Academiae Parisien-
sis T. VII. p. 364. [Conf. liber bonaे frugis, Io. Valent.
Franckii Callinus sive quaestionis de origine carminis
elegiaci tractatio critica. Acced. Tyrtaei reliquiae cum
prooemio, et critica annotatione. Alton. et Lips. 1816.
8.] Tertius hexameter in Stobaei codd. omissus et: eius
in locum Camerarius versum hunc suffecit:

εὖ νύ τις ἀσπίδα θίσθω ἐν ἀντιβίοις πολεμίζων.

quem recepit et in versione expressit Grotius. BRUNCK.

8. Θάρατος δὲ τότε ἔσσεται, ὅππότε κεν δὴ. Sic bene
Stobaei liber scriptus. Grotius edidit δέ ποτε ἔσσεται,
ὅππότερον δὴ. BRUNCK.

οὐ γάρ πως θάνατόν γε φυγεῖν είμαρμένον έστιν
 ἄνδρ', οὐδὲ ἦν προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων.
 πολλάκι δημότητα φυγῶν καὶ δοῦπον ἀκόντων
 15   ἔρχεται, ἐν δ' οἰκῷ μοῖρᾳ κίχεν θανάτου.
 ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπης δήμῳ φίλος, οὐδὲ ποθεινός.
 τὸν δ' ὄλιγος στενάγει καὶ μέγας, ἦν τι πάθη.
 λαῶ γάρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρὸς
 θυήσκοντος· ζώων δ', αὖτος γῆμιθέων.
 20   ᾧσπερ γάρ μιν πύργον ἐν ὄφθαλμοῖσιν ὅρωσιν.
 ἔρδει γάρ πολλῶν ἄξια μοῦνος ζών.

17. ἦν τι πάθη. si in pugna ceciderit. De hoc euphemismo vide quae notavimus ad Coimici Concion. 1105. Idem in Pace 169.

οὐδὲ ἦν τι πεσὼν
 ἐνθένδε πάθον, τοῦ μοῦ θανάτου
 πέντε τάλαινθ' ἢ πολὺς ἢ Κίων
 ὀφλήσει.

Quandoque additur κακὸν, ut in Euripidis Androm. 89.

ἀλλ' εἰμ', ἐπει τοι γ' οὐ περίβλεπτος βίος
 δούλης γυναικός, ἦν τι καὶ πάθω κακὸν.

Quos versus protuli, ut levem maculam e priori senario abstergereim. Male editum est ἐπείτοι κοῦ —. BRUNCK. Falli Brunckium, docuit Porsonus ad Euripid. Med. p. 448. ed. Lips. alter. Xenophon de Rep. Athen. prope fin. ἐπει τοι καὶ οὕτως ἔχει. Morus: „L. ἐπείτοιγε, siquidem. καὶ non habet locum.“ Erravit vir egregius. Lungenius sect. XXIII. extr. ἐπει τοι τὸ πανταχοῦ κοίδωνας ἐξηρθαι λίαν σοφιστικόν. Scribendum esse ἐπει τοι καὶ τὸ πανταχοῦ —, non dubitabis, si contuleris diversitatem scripturac e Codd. enotatam in edit. WEISK. p. 591.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

GALLNI EPHESI

ELEGIA

INTERPRETE HUGONE GROTI.

Quonam hic usque tepor, Iuvenes, quando ignea
vobis

vis animi? Non vos Amphiperictyonum,
tam segnes censura movet? vos alta putatis
otia, quum tellus undique marte fremat.

Jam quicunque vir est, scatum ferat obvius hosti,
et iaculum vibret vel moriente manu.

Gloria namque ingens adoriri cominus hostem.
pro grege natorum coniugeque et patria.

Fortibus et pavidis condicto tempore mortem

Parca feret. Rectum quilibet interea
protendat gladium, clypeo generosa recondens
pectora, dum primo sanguine pugna calet.

A fato nulli mortis fit gratia, non si
auctores generis sit numerare Deos.

Saepe aliquem elapsum circumstridentia tela,
in lare privato mors inopina rapit:

mors vilis populo, et nullum meritura favorem.

Fortem plebs celebrat, grataque nobilitas,
sive cadens populi gemitus expressit amantis,
seu vivens auget semideum numeros,
vertitque in se oculos ceu celso vertice turris:
quippe unus multos laudibus exsuperans.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX POETARUM

QUORUM CARMINA AUT FRAGMENTA HOC
SYNTAGMATE CONTINENTUR.

(*Numeri paginas indicant.*)

A.

- Alexis. 255.
Amphis. 256.
Anaxandrides. 256.
Antiphanes. 257.
Apollodorus. 259.

C.

- Callimachus. 192.
Callinus. 87.
Cleanthes. 203.
Clearchus. 281.
Crates. 274.

D.

- Diodorus. 272.
Diphilus. 260.

E.

- Eratosthenes. 194.
Eriphus. 278.
Eubulus. 273.
Euenus. 190.

G.

- Gnomae. 300.

H.

- Hesiodus. 212.
Hipparchus. 274.

L.

- Linus. 184.

M.

- Menander. 261.

- Menecrates. 194.
Metrodorus. 196.
Mimnermus. 99.
Monosticha. 500.

N.

- Naumachius. 176.
Nicostratus. 275.

P.

- Panyasis. 186.
Pherecrates. 275.
Philemon. 267.
Philippides. 276.
Philippus. 275.
Phocylides. 125.
Phocylides Pseudonymus. 152.
Posidippus. 195. 278.
Pythagoras. 145.

R.

- Rhianus. 188.

S.

- Simonides. 128.
Solon. 104.
Sotades. 276.

T.

- Theognis. 3.
Timocles. 279.
Tyrtaeus. 89.

INDEX IN NOTAS.

A.

- αὐθής. 25.
αἴθροχατήει. 132.
άγανόδρον antepaenultimā
productā. 158. [Cyclicus
poëta apud Scholiast. ad
Euripid. Orest. 1392. Barn.
χονσείην, φύλλουσιν ἀγαν-
νοῖσι κομώσαν. Clarissai-
mus Matthiae edidit sim-
plici ν, ἀγανοῖσι.]
ἀγκυλομήτης, . *ἀγκυλόμητες*.
214.
ἄγνοια et ἄνοια confusa. 326.
ἄγνύναι cūpi digamma. 231.
ἀδεικτος. 163.
ἀδηγείη. 131.
ἀδηγής. 131.
Adiectivum a substantivo
structurā disparatum. 230.
ἐπίδειν. De futuro h. v. 3.
Aeschines orator. 156.
ἀθανασία. De quantitate h.
v. 278. *ἀθανασία et εὐθα-
νασία confusa*. 278.
ἀθανατος. De quantitate h.
v. 278.
αι infinitivorum elisum.
241.
- αι et ε confusa. 42.
ἀκέφαλοι versus. 71. 231.
ἀκραής. 239.
Alcathous. 54.
ἄλσεινός, calidus. 158.
*ἄλτεινός, vitandus, barba-
rum*. 158. [Libri Ba-
racciani scriptura ex-
pressa est ex Hesiodi
carmine extr. Conf. Cal-
limach. H. in Cerer. 23.]
Alexis. v. infra a. v. πόλιξ.
ἄλλοις ἄλλως etc. 14. 108.
ἄλφηστηρ, *ἄλφηστής*. 216.
ἀμάν, αμάσθαι. 229.
ἀμαξα, ἀμαξα. 50.
ἀμετρι, αμετρως. 164.
αμήτωρ. 129.
ἀμφὶ et οὐνεκτ̄ posita εἰ
παραλλῆλοι. 169. sq.
ἀμφω indeclinabile. 159.
ἄν pro ἄν propositum corri-
piatur an producatur 91.
Conf. not. ad p. 269.
ἀναγκαῖος. 25.
ἀνακλήτωρ. 273.
ἀναλίσκω. De angmento
h. v. 274.

Anapaestus in pari sede versuum iambicorum. 131.
ἀνάσχετος. 11.
ἀνδάρειν. De constructione h. v. 5.
ἐνιρ. De quantitate paenultimae 306.
ἄνοσα et ἄγνοια confusa. 326.
ἄνσχετος 11.
ἀντιπνέειν ἀνέμοις. 162.
Aoristus sententiam indicans generalem. 227. Aoristus medii passivā significatione. 166. [Add. Leonid. Tar. LXII. 2. Etiam in Callimachi H. in Apoll. init. εἰσίστατο videatur positum pro εἰσισθη.]
ἀπάλαμνος, *ἀπάλαμος.* 24. 213.
ἀπάτωρ. 129.
Apollonius Rhodius. 169. sq.
ἀπονίκτεσθαι. 66.
Ἀργευφόντης. 215.
Aristophanes. 148.
ἀρόμεναι. 213.
ἄροτος et ἄροτρον confusa. 76.
ἄροην κόρος. 168.
Articulus a substantivo se-iunctus interserto pronominis. 56.
ἀρχή καὶ τελευτή καὶ μέσον. 3.
ἄστος synizesin passum. 133.
Attractio. 235. [Aliud attractionis genus tetigi in not. ad Epistol. Pythagor. p. 300. Orell.]
ἀτύχεσθαι. 170.
αὐθις. 214.
αὐδῆνη. 129.
αὐτις. 214.
αὐτομήτωρ. 129. [Prorsus geminum est φευδοπάτωρ

Callimachi H. in Cerer. 99.]
αὐτός. αὐτός. 27. 47. 62.
αὐτοῦ de persona secunda. 305. 327.

B.

βαθυκήτης. 14.
βαίνειν de coitu. 16.
βασιλῆς. 224.
Βίβλινος. 239.
βλάπτειν i. q. στερεῖν. 94.
βοή. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκας 170.
βοόχος priori producta. 71.
Βύβλινος. 239.

F.

γαλῆ 259.

A.

Dativi pluralis vocalis quatenus elidatur. 5.
δὲ in apodosi. 226.
δεικνύειν. 163.
δεινός. 9. sq.
δειπνολόγη. 4. 244.
Demonax. v. infra s. v. ὑπέρθεος.
Demosthenes. 155.
δεννάζειν. 77.
δεομός et πέδη iuncta. 155.
δηλιφρων barbarum, 179.
διακρίνειν. 180.
διάκτορος. 215.
διομήτρωρ. 129.
Διος. 225.
δίκα. 9. [Aeschylus Prometheus. 935. Br. ὅσον τὸ τῷ ἄρχειν καὶ τὸ δυνλεύειν

Διά. Choëph. 774. Sch.
alt. ἔχεις το τῶν λελεγμέ-
των δίχα;]
Διχόμυθος. 9.
δολομήτης, δολόμητης. 214.
δοραι αἰγῶν. 7.
δύλιος an i. q. δύλος. 41.
Dialis pro plurali usurpa-
tus. 220. **Dialis aoristo-**
rum persona III. in — or.
221.
δύο, δύω. 325.
δυσαγής. 239.
δύσοματ. De quantitate h.
v. 56.
δύων. v. s. v. δύο.
δωρεῖν. 216. [Activum iam
usurpavit Homerus, si
fides libello de Homericā
ca poēsi, quem alii tri-
buunt Plutarcho, alii
Dionysio Halicarnassensi,
p. XL. extr. Barnes.]

E.

Ἐαρ synizesin patitur. 255.
ἔαυτοῦ de persona secunda.
505. 527.
ἔβδομας eliciendum e prae-
gresso ἐπτά. 110.
εἰ cum coniunctivo. 94. 106.
εἴδε cum infinitivo. 156.
[Cum Euripideis compa-
randa Homerica Odyss.
XXIV. 376. sqq. ubi par-
ticulae optandi αἱ γὰρ
eadem ratione regunt in-
finitivum iunctum nomi-
nativo participii.]
εἰδίζειν. 145.
εἰκεῖν τόπου, εἰ τόπου. 94.;
εἰναι. Coniunctivus εἰώ,
εἴσει, εἴη. 172. 258. εἰμεν.
18. Ellipsis coniunctivi. 22.
Ellipsis imperativi. 157.

[v. Schol. ad Pindari Ol.
XIV. 21. — Num forte
haec ellipsis etiam ibi ob-
tinet, ubi infinitivus *cum*
accusativo ἐπιταγματικῶς
aut εὐχεικῶς positus est?] *εἴγενεν* an in scena locum
habuerit. 308.
εἰς i. q. μόνος. 157.
εἰς et εἰ confusa. 274.
εἰσαγρεοθας i. q. προσφέρε-
σθαι. 65.
εἰον et εἴω confusa. 7.
εἰς et εἰς confusa. 274.
εἰς et εἰ confusa. 25. [Mo-
nui de hac confusione in
Melet. p. 69. Satis fre-
quentem esse, docent no-
tae Uptoni ad Dionys. Hal.
de compos. verb. p. 162.
Lips., Veiskii ad Lon-
gin. p. 571., Schneideri
ad Aristotel. H. A. T. III.
p. 259. T. IV. p. 154. et
ad Xenophont. Opusc.
Polit. p. 56., Schleusneri
Cur. noviss. in Phot. col.
326, Astii ad Theophr.
Char. p. 95.]
ἐκτράπελος. 25. [V. not. ad
Pindari Pyth. IV. 186. ubi
unice verum puto ἐκτρά-
πελον.]
**Ellipsis verbi finiti e se-
quente oratione subaudiendi.** 228. verbi cognati.
10. sq. 14. verbi rarer.
42. totius sententiae. 240.
[Conf. v. 607. Nisi forte
h. l. plene interpungendū
post λιμὸν, versus
que 605. et 606. iungendi
praecedentibus. Quod si
probas, versus 605. et
604. pro parenthesi sunt
habendi.]
ἐμβρων, ἐμβρονον. 167.

Ἐνδοθεύ, Ἐνδοθι. 236. 239; sq. 245.

Ἐνεκα, οὐνεκα. Graeci his particulis licenter usit. 170. [Etiam in ὅθ' οὐνεκα puto duas particulas idem significantes τὸ παραλλήλον positas esse. Quapropter nolim cum Lobeckio scribere ὄθονεκα: quam scripturam tetigi in nos: ad Sophocl. Aiac. T. I. p. 229. Ex uno Sophocle (Aiac. I. c.) ὅθ' οὐνεκα habet H. Stephanus Thes. T. I. c. 1204. H. Poterat citare etiam ex eiusd. Oed. Col. 853. Item ex Aeschyllo, qui Proin. 330. ξηλῶ σ', ὅθ' οὐνεκ' ἔτος αἰτίας κυρεῖς. ubi quae continuo sequuntur, φάντων μετασχών καὶ τετολμηκώς ἔμοι, dignam animadversione structuram habent: nam vis præpositionis μετὰ pertinet etiam ad sequens participium τετολμηκώς. Non infrequens hoc idioma est in verbis cum præpositione αὐν̄ compositis: aliquanto rarius in verbis compositis cum aliis præpositionibus. De illis notavi nonnulla in Indice ad Gregor. Cor. p. 1032. quibus hinc accedant sequentia. Euripides Iphig. T. 668. καὶ υπογαγῆναι καὶ πιρωθῆναι δέμας. Etymolog. M. col. 743. in. ορμβαρύνεται καὶ οἰσύνεται τοῖς ἀροεντικοῖς. ad quem locum Sylburgius p. 44. b.: „sensus est, ορμβαρύνεται καὶ

ορνοξύνεται, præpositio-ne in utroque commate subauditæ.“ Verborum cum τὸ compositeorū hoc reperi exemplum. Homerus Odyss. XXII. 56. ὥσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισσι. h. e. ἐκπέποται καὶ ἐξεδήδοται.]

ἐντρέπεσθαι. 51.

ἐντύειν, ἐντύνειν. 18.

ἐγκάσιας. 147. 155.

ἴξω et εἰσω confusa. 7.

ἐπαινεῖν. De forma futuri h. v. 10. 64. [Utramque formam frequentatam suisse, docent verbalia αἰνεῖν et αἰνητός: quorum posterius Lexicographi parum curarunt. Pindarus Nen. VIII. 66. αἰνέναι αἰνητά.]

ἐπαιμήσασθαι γῆν. 34.

ἐπει cum coniunctivo. 99. ἐπει δὲ non semper coalescent per synizesin. 241. ἐπει τοι καὶ. 83. [Plato T. XI. p. 19. Bip: ἐπει τοιγέ καὶ ὁρθῶς αὐτὸ ὁ θεός εἰπε. Bekkerus dedit ἐπει τοι καὶ — II, 5. p. 424.]

ἐπι. ἐφ' ϕ γε, ἐφ' ϕτε. 264. ἐπι et περὶ confusa. 179.

Epigramma Megaris reper-tum. 54.

ἐπιδεῖν. 164.

ἐπιπάγχυν vox non Graeca. 224.

ἐπιπειθεῖη. 156.

ἐπιφέρειν. 171.

ἐρατὸς passim corruptum. 90.

ἐργάζεσθαι. ἐργάσαιο; ἐργάσαιο. 214.

ἐρχος ὁδόντων. 110.

Eρμηνειας, *Eρμηνειας*. 215.
ἔτος et εὐτέ confusa. 31. [v.
 not. ad Dionys. Halic.
 de comp. verb. p. 508.]
ἔτερος, *τούτερος* etc. 155.
ἔτος an digamma haberit.
 219.
εἴδε et *ἐτε* confusa. v. *ἐτε*.
εὐθύς. 239.
εὐθανασία. 278. sq. *εὐθανα-*
σία et *ἀθανασία* confusa.
 278.
εὐθύν, *εὐθύς*. 154.
Euripides. 5. 7. 88. 156.
 168.
ἔτος et ἔτος confusa. v.
ἔτος.
Euteenius. 226.
εὐτράπελος. 25.
ἔφισσασθαι γαῖαν. 34.
ἔγκυεισθαι. 23.
ἔχων pro ὦν. 156.

Z.

Ζεγρεῖη prima producta.
 71.

H.

η correptum. 132.
ηβών. 60. 243.
ῆθεα. 222. [Illic cur *τε*
 omitti. oporteat, causa
 non alia videtur haben-
 da esse quam digamma.
 V. Heynus ad Hom.
 Il. T. VII. p. 754. qui
 „In Hesiodo“ inquit
 „aliquot locis est emen-
 dandum“. Quod si ve-
 rum est, v. 121. corri-
 gas: *ἀνθρώποις κατὰ ηθεα*.
 Vid. Hom. Odyss. XIV.
 411. Et conf. not. ad
 p. 236. et 243.]

Herodotus. 35.
Hesiodus. 154. 241. v. su-
 pra s. v. *Ellipsis*. item s.
 v. *ῆθεα*. item infra s. v.
μεμνημένος.
Hesychius. 12. 25. 151. 179.

Θ.

Θαλία. 159.
Theognis. v. infra s. v. με-
 λεδῶνται.
Theognidis patria. 54.
Θηροφόρη. 4.
Θνήσκειν. τεθνάγειν. 15. [*τε-*
θνήσκειν, mediā producūtā,
 legitur in Aeschyli Agam.
 547. Schütz.]
Θνητος, *mortuus*. 164.
Thucydides. 17.

I.

* *dativi elisum*. 110.
Iamblichus. 163.
ἶνελος. 225.
Infinitivorum futuri tem-
poris usus Graecae lin-
guae proprius. 16. sq.
 [Xenophon Anab. II. 4.
 19. *αἱς οὐκ ἀκόλουθα εἴη*
τὸ ἐπιθέσθαι καὶ λῦσι
τὴν γέφυραν. Schneide-
 rius: „Ita margo Steph.
 cum libro Brodæi habet
 pro vulgato *τὸ τε ἐπε-*
θῆσθαι καὶ τὸ λύσι.“
 Vulgatum hoc me qui-
 dem non offendit. —
 Schol. ad Pind. Nem. VII.
 141. *δύνασαι* — *ἀπαλλά-*
ξειν.]
ἴηντες. 221.
ἴοημι cum digamma. 213.
 248.

θος, θεσ. 50. *θος et οιος* *κωλύειν* i. q. *κωλάζειν.*
confusa. 226.
ἴωνς, pariter. 20.

K.

Caesurae vis ad producen-
dum. 27.
καθικνεόθαι. 253.
καὶ γὰρ postpositum. 49.
καὶ εἰ ὡς confusa. 39.
κανός. ἀεὶ τι κανόνεις etc. 279.
κανέογκας. 326.
Callimachus. v. *supra* s. v.
Aoristus,
καλός. De quantitate h. v. 311.
κατατίθεται, κατατίθεσθαι.
 32.
κατοπάζειν. 226.
κεκογεσσαδμίνος. 213.
κεῦθιμοι. 21. sq.
κεῦθος. 21.
κεφαλῆφι, κεφαλῆφι. 237.
Κήρυχος. 60.
κῆρυξ, κῆρυξ. 215. sq.
κηγάνω. De quantitate h.
 v. 137.
κλητήρ. 273. sq.
Coronae convivales. 66.
κόρος ἄρσην. 168.
Corporis humani dissectio.
 160.
κοῦρα. 180. [Callimach. H.
 in Dian. v. 72.]
κύκλος, ἡ. 179.
κρέσσων, κρέσσων. 46.
κτᾶσθαι passivā significa-
 tione. 145. sq.
κυδνός. 223.
κυδρός. 223.
κύλις subaudiendum. 38.
 [Num in Alexidis fragm. I.
 v. 5. scribendum τὰς
 ἀκρατοὺς πίνομεν?]
Cypria. v. *infra* s. v. *μελ-*
δῶνται.

L.

λανθάνειν. *λελησμένος,* *λε-*
λασμένος. 187. [Epicam
 formam Panyasidi dudam
 reddiderant H. Stephanus et Wintertonus, quos
 secutus est Gaisfordus.]
λείπειν. De aoristo I. h.
 v. 148.
λέβηται τι κανόνεις etc.
 279.
 Liquidae pronuntiando ge-
 minantur. 134.
λιροφρέος. 229.
Longinus. 88.
Lycurgus orator. 89.
λυμαίνεσθαι. De construc-
 tione h. v. 318.
λωβῆμ. 155.

M.

Magnetismus animalis. 108.
μάκαρος. 109.
μεγαλίτης. 14.
Megara. 54.
μεθίεται, μεθίεσθαι. 94.
μελεδῶνται, μελεδῶντες. 215.
 [Etiam in Theognid. v. 863.
 malim μελεδῶντας. item in
 fragmento Cypriorum,
 quod Bekkerus ad illum
 versum citavit.]
μελετᾶν τίνος. 226. [V.
 Schol. ad Pindari OI. VI.
 61. et XIV. 26. Nem.
 VI. 91. et VIII. 32. Isthm.
 V. 36.]
μεμημένος. Usus huius
 participii, eiusque abso-
 lute positi, solennis est.

- in formulis imperandi.
 V. Hesiod. 392. (*οὐκὶ πραι-*
στατ *quod al. habent, ἡρια*
ἔργα.) 584. 656. 675. Plene
 idem 275. sq. ἀλλὰ σὺ γ'
ημετέονς μεμνημένος αἰεν
εφερμῆς ἔργαζεν. Abun-
 danter Aeschylus Choëph.
 676. sq. Schütz. alt. πρὸς
 τοὺς τεκόντας κανδίκους
 μεμνημένος τεθιεῦτ' Ὁρέ-
 ουην εἰπέ· μηδαμῶς λάθη.
 Hinc quoque usum iam
 in Homericā poēsi reperi-
 das. v. Il. V. 263. XIX.
 153.
μεταδιδόται. 62.
μετέχειν. 62.
μέτρον. κατὰ μέτρον. 164.
μη *vetus* *cum* *imperativo*
aoristi. 155. [Aeschylus
 Prom. 332. Br. μηδὲ σοι
 μελησάτω.] *cum* *coniuncti-*
vo *praesentis.* 156. 158.
cum *futuro.* 318. [Ae-
 schylus S. c. Th. 252.
 Br. μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς.]
μητρομήτωρ. 129.
μητροπάτωρ. 129.
μικρός *et* *οὐλίγος* *confusa.* 316.
Mimnermus. 90.
μοῖραν *absolute usurpatum.*
 134.
μόνος i. q. *τίς.* 212. *μόνος*
 [*τῶν*], *οὐσα* etc. 203.
- N.**
- ν* *paragogicum.* 5. 9. 19.
 21. 63. 107.
ναῖς. *νία* *monosyllabum.*
 248.
νεόφρων. 187.
Neutra *adjectivorum.* 19.
 39. 48. 59.
νηφων, *νηφορος.* 47.
Nominativus *cum infinitivo*
- loco imperativi posito. 58.
 169. [Aeschyl. Prom. 71. sq. *οὐκὶ παλάζειν, ἀλλ'*
ἀλιστότοις πόδας χρίμπτον-
σα φαγίασιν ἐκπεράν χθό-
να. Vid. Hesiod. Op. 742.
 746. Naumach. 32, et
 sic saepissime. Alibi accu-
 sativus ponitur, v. c.
 Hesiod. Op. 751.] No-
 minativus *cum infinitivo*
 loco optativi posito. 156.
 [Usus illius infinitivorum
 quam dedi explicationem
 in notis ad L. Bos. Ellips.
 p. 620., eam explodit Her-
 mannus in commentatio-
 ne de ellipsi et pleona-
 smo in Gr. I. p. 131. sq.
 Sed in illa disputatione
 viro egregio, ut sumus
 homines, humani quid
 accidisse, facile suspica-
 beris, si contuleris quae,
 cum meis illis amicissi-
 me conspirantia, adno-
 tavit ad Viger. p. 733.
 sq. ed. I. p. 745. ed. II.
 Add. I. I. H. Nastii li-
 bell. Ueber Homers Spra-
 che p. 25. Conf. tamen
 quae notavi supra s. v.
εἴρατ.]
- νόμος, cantilena, fabula.* 25.
νέμφα. 180. [Callimach. H.
 in Del. 215.]
νώνυμος, νώνυμος. 219.
-
- ξενοδόχος, ξενοδόχος, ξερ-*
δόχος. 518. sq.
Xenophōn. 17. 88. 155. V.
 etiam supra s. v. *Infiniti-*
tivorum etc.

O.

σ, **γ**, **τό**. Usus articuli insolens. 48.
οδε, δ δε. 222. 224. 225.
 237. 245. 247.
οθ' οίνεκα. v. supra s. ἔνεκα.
οἰζυρός. 131.
οίκος etc. cum digamma.
 241.
οῖος et **ἴος** confusa. 226.
οἴλιος et **μικρὸς** confusa. 316.
Homerus. 99. 241.
ομῶς. 8. una cum. 22.

Oxytonorum apostrophum
passorum recta tonosis,
 72.
οπάζειν. 226.
Oppianus. 195.
Optativi usus in interrogative
bis sine ἀν. 195. cum
 ἀν. ibid.
ὁργὴ et **ὅρμη** confusa. 19.
 225.
ὅρμη et **ὁργὴ** confusa. 19.
 225.
ὅρης. De quantitate h. v.
 162.
ὅρφη, **ὅρφη**. 70. [Schol.
 ad Pindari Ol. I. 1. 115.
 "Ορφη, η νιξ, βαριτόνως.
 ὅρφη η νιξ, αντὶ τοῦ
 σκοτεινῆ, ἐπιθετικῶς, δεξύ-
 γεται.]

ὅς, ubi exspectes εἰ τις. 186.
 [Cum Platonis loco compara hunc Xenophontis
 Oecon. IV. 19. Εγώ δέ
 καὶ τοῦτο ἵγομαι μέγα^{τε}
 τεκμήριον ἀρχοντος αρετῆς
 είναι, φάντα εἰνότες ἐπωνυ-
 ται, καὶ ἐν τοῖς δεικοῖς
 παραμένειν ἐθέλωσιν.]
ὅσος. **ὅσα** etc. relatum ad
 τά etc. 192. sq. [Hesiodus Fragm. p. 445. Lopsh.]

ὅσσοι ἔσαν μύριης —
 τοὺς ἄνδρας ποίησε. In
 notissimo Sardanapali
 epigranimate alii habent
ταῦτ' ἔχω, **ὅσσοί** ἔχαγον —;
 alii **ταῦτα** **ἔχω**, **ὅσσα**
 ἔχαγον —.]
ὅτε c. connect. 99.
οὐδεμία, **οὐδεμίη**. 8.
οἶνεκα. v. supra s. ἔνεκα.
οὗτος. καὶ **ταῦτα**, καὶ **ταῦτα**
 μέγτοι. 272. sq.
οὐχὶ saepe obliteratum. 507.
ὅφες priori producta. 71.
ὅφρα τε. 65.

II.

παρ' καιρον et **παρὰ** καιρόν.
 316.
παρατρίβειν. 33.
παριδεῖν et **περιιδεῖν** con-
 fusa. 328.
pariter. 22.
παρούμπος, **πάρμονος**. 18.
Participia ubi naturam in-
 duerunt nominum, in-
 clinationis modum mu-
 tant. 47.
πάσασθαι. 13.
πάσχειν. ἦν τι πάθω etc. 88.
πατρομήτωρ. 129.
πατροπατωρ. 129.
πενεῖν. 327.
πενοῦν. 327.
περιδρομος. 45.
περιιδεῖν et **παριδεῖν** confusa.
 328.
περιτρέπειν. 132.
Pindarus. v. supra s. v.
 ἐπιράπελος.
πιοτός. 24.
Plato. 148. 169. 186.
πλέον. τι πλέον et τὸ πλέον
 confusa. 125.
Pleonasmī. 27. sq. 172.
πλοκαμῆς. 171.

ποικιλομήτης, *ποικιλόμητις*. 214.
ποικίλος. 45.
πολυγνηθῆς. 240.
πολυχρόνιος. 191.
πού. πολλάκι πον, *αὐτὶ πον*. 177.
Praepositionum usus in eodem loco variatus ad idem significandum. 205.
προφυγωρ. 129.
προπτιωρ. 129.
Pronominum formae plenae et encliticae. 3. **Pro-nominis relativi syntaxis idiomatica.** 64. sq.
πρὸς τύπον εἶναι. 91.
πρῶτος καὶ τελευταῖος καὶ μέσος etc. 3.
πυκνήσειν. *πυκνόσασ*, *πυκνό-*
σασ. 237.
πῦλος passim latet cor-
ruptum. 163.

P.

φαδιτός. 4.
φίππειν, *φίππεῖν*. 15.

S.

Σαλαμιναράτης, *Σαλαμινό-*
φρξ. 113.
σιγήλος, *σιγηρός*. 324.
Σικελίας et *Σικελὸς* confusa.
 55.
Simonides. v. infra s. v. *τέ-*
σινέρα. 7.
Σίνωφος. De quantitate h.
 v. 40.
απάκτειν διπλῆν etc. 165. sq.
αξιώσ priori productā. 71.
 187.
Socrates an aliquid scri-
 pserit. 277.

Sōcraticus scriptor Eryxiae.
 273.
Socraticus scriptor de lege.
 273.
Sophocles. 9. 170. [Poste-
 riorem Sophoclis locum
 quod negavi mutandum
 esse, nolim ita intelligi,
 ac si etiam forma scri-
 pturæ antiquæ mihi
 probetur. Scilicet scri-
 bendum *σοφοκλεῖς*; quem-
 admodum scribimus *τολ-*
νεκα.]
Sotades. 277. sq.
Sotadicum metrum. 277.
 27. Ante has litteras an
 brevis corripi possit. 131.
σποδίος. 131.
Strabo. 90.
Suidas. v. *infra s. v. ἕπε-*
θεος.

T.

ταμεῖον, *ταμιεῖον*. 324.
ταπῆς. De quantitate h.
 v. 76.
τάρα. 15.
τὲ non praeponitur voca-
bulo ad quod refertur.
 73. [Ne quis mihi op-
 ponat locutiones bitmem-
 bres ellipticas, membris
 per *τὲ* alteramque copu-
 lam iunctis, ubi vox
 quam sequitur *τὲ* in priori
 membro, in posteriori
 ad alteram copulam sub-
 audienda est. Quarum
 locutionum ratio cum vi-
 ros graece perdoctos pas-
 sim fugerit, aliquot ex-
 exempla rei ceteroqui per-
 vulgatissimæ expromam.
Plato T. XI. p. 8. Bip.

σοφίας τῆς τε σεαυτοῦ καὶ τῶν νῦν ἀνθρώπων. Plena locution est: *σοφίας τῆς τε σεαυτοῦ καὶ τῆς τῶν, νῦν ἀνθρώπων.* Ut multum falleretur, si quis copulam τε ad σεαυτοῦ referens praepositam vocis suae diceret. Itaque non opus erat, ut in Philemonis fragm. XI. v. 7. Brunckius alterum articulum insereret (not. p. 270.). Panyasis fragm. I. v. 4. ὅς τ' ἐν δαιτὶ καὶ ἐν πολέμῳ —. Quis hinc tam parum sit λογικός, ut dicat τε pertinere ad ἐν δαιτὶ habeatque hoc pro exemplo copulae praepositae? Immo plena oratio est: ὅς τ' ἐν δαιτὶ καὶ ὃς ἐν πολέμῳ —. Eodem modo Aeschylus Prom. 489. sq. οἵτινες τε δεξιοὶ φύσιν, εὐώνυμοι τε. pro καὶ οἵτινες εὐώνυμοι. Pindarus Nem. I. 46. εἴ τε παθεῖη, καὶ ἀκοῦσαι. plene: εὖ τε παθεῖν καὶ εὖ ἀκοῦσαι. Plato T. XI. p. 55. ὅτι τε οἰδα —, καὶ επιτετήδευκας —. plene: — καὶ ὅτι επιτετήδευκας. Aeschylus S. c. Th. 1075. sq. Br. ὥσπερ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον —. plene: — καὶ ὥσπερ τ. δ. Nullarum autem partium orationis frequentiores sunt huiusmodi ellipses, quam praepositionum. Plato T. V. p. 286. ἐν τε πλοίοις καὶ ναοῖ. p. 295. ἐκ τε — τοῦ Πειραιῶς καὶ τοῦ ἄστεος. plene: καὶ ἐκ ναοῖς. et: καὶ ἐκ τοῦ ὄστεος. Add. not. p. 256.

ubi quod scripsi de Brunckio, fortasse scripsi paullo calidius. In Simonidis quidem loco vir celeberrimus verissime monuit copulam τε referendam esse ad vocem sequentem ideoque mutandum ordinem verborum: nam duo illa epitheta sunt unius eiusdemque. ὄντος. Sed ubi de rebus agitur diversis, talis copulae positura talesque praepositionum ellipses toties occurserunt, ut qui exemplorum huius idiomatis numerum iniire velit, non minus ineptus sit, quam qui instituat numerare arenas.] τελευτὴν. v. τέρμα.

τέρμα, postremo. 164. [Iam Hoogeveenus ad Viger. p. 145. cum vulgari τέλος comparavit. Addo, item rarum, τελευτὴν. Pindarus Nem. XI. 21. καὶ τελευτὰν ἀπάντων γὰν ἐπιεσσόμενος.]

τιθέντας, τιθεσθαν. 92. τίνεται, τίνονθαι, τίννονθαι. 29. 248. τρέπεσθαι ἐπὶ τι, πρὸς τι. 50. τρίβειν. 33. τρυφὴ et τρυφὴ confusa. 157. τρυφᾶν. De quantitate. h. v. 162. Tyrtaeus. 63.

T.

ὑγεία, ὑγλεία. 524. 525, 526, ὑπάγειν. 62. ὑπερθεν c. genit. 257.

πέρθεος. H. Stephanus Ind.
in Thes. P. II. c. 140. C.:
„*Τπέρθεον*, Quod est
supra numen divinum,
vel numinis voluntatem.“
nullo bruis adiectivi au-
ctore citato. Robertus
Constantinus cum aliis
Lexicographis, item sine
auctore: „*Τπέρθεον*, ἐπέρ
τὸ θεῖον, ἡ την τοῦ θεοῦ
γνώμην, praeterea numinis
voluntatem.“ Omnes se-
cuti sunt Hesychium aut
Suidam. Sed in Hesy-
chio recte monuit V. D.
pro *πέρθεον* legendum
esse *τπέρθεον*: eodem
que modo in Suida cor-
rigendum est. Praeterea
in Demonactis versu, qui
est Brunckio in Mono-
stichis v. 202., cum pro
πέρθεου e Stobaro edi-
tum sit *ἐπέρθεούς*, facile
intelligitur, fidem huius
adiectivi admodum du-
biam esse. Schneiderus
versum edidit turpiter hi-
antem: Θητὸς περγκω
μὴ φέρει *πέρθεα*.
περγεία. 55.

Φ.

φαινειν. φαντιή, φανή. 252.
243.
Philemon, v. supra s. v. τέ.
φοῖνξ. 4. φοῖνξ an φοῖνξ.
215. sq.

X.

χαιρήσις. 152.
χαιτός an graecum sit. 152.
χαλεψθεῖς etc. 15.
χάριν ἔνεκα posita ἐξ πα-
ραλλήλον. 169. sq.
Chasmidae osores. 108.
χέριψ. 66.
χερσάην, χερσῆν. 215.
χωρίζειν. 9.
χωρίς. 9.

Ψ.

ψευδός. 11. sq.
ψυδρός. 11. sq.

Ω.

ω correptum. 132. 156.
ω et ον per synizesin coa-
lescunt. 50.
ων. 151. 155.

Pag. 20. not. ad v. 218. lin. 2. πόν. leg. πνόν.